

den afsluttede Forretning, det er, troer jeg, ingen heldig Maade, og den er endnu mere vanskelig for et Collectiv, for en Samling af Mænd, hvor Ansvarligheden saa at sige drukner i den Masse, der staaer ligeoverfor den enkelte Mand, Ministeren. Det er meget mindre farligt, naar 2 Mænd staae ligeoverfor hinanden, thi den, der bag efter kommer og siger: ja, mit Forslag har ikke været saaledes meent, faaer det Svar af den Anden: saa skulde Du ikke have stillet det saaledes, thi Enhver maatte troe, at det var saaledes meent. Men naar man siger dette til et Collectiv, som maastee til sin Tid bestaaer af ganske andre Mænd, saa trækker man paa Skuldrene og siger: ja, hvem var det, der tog Beslutningen? Det var en sælles Beslutning, der blev tagen, men hvem der egentlig har fremkaldt den, vide vi ikke, og den enkelte Mand, som staaer ligeoverfor, ligger under og kommer under Rigsretsaction. Saa gjerne jeg derfor vilde ønske, at vi kom til at give en passende Frihed til Anvendelsen af Pengene, og saameget jeg end indrømmer Sandheden af, hvad Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 2den Valgkreds har sagt om den svage Side ved garanterede Actier i Foretagender af denne Art, saa troer jeg dog ikke, det vilde være rigtigt at sælge ham paa den Vej, han her foreslaaer.

Jeg kommer nu til de Endringsforslag, jeg her gjentagne Gange har stillet for paany at bringe til det ærede Things Overveielse, hvad vi egentlig have for, og hvilken Begrændsning der er nyttig og nødvendig. Vi skulle her, efter Ministerens gjentagne Forlangende, skaffe en kjøbenhavnsk Forbindelsesbane med den vestlige Deel af Jylland; det er det, vi egentlig have for, idet vi have stude tilside at bringe Jylland i nærmere Forbindelse med, hvad der i mange Læder har været det naturlige Af sætningsted for vigtige Producter; vi have stude tilside at sørge for, at en saa stor Deel af Jylland som muligt samlede gode Afsløb for sine Producter og fik gode Communicationsmidler for at komme dette Af sætningsted nærmere, saa at de, der nu uvissonmeligt maae føre, hvad de frembringe, 8 à 10 Mill paa Arelen, kunne komme til at

slippe med omtrent det Halve. Alt det have vi stude tilside for, som sagt, at anlægge en Jærnbane fra Kjøbenhavn til det vestlige Jylland og for at communicere med Aggercanal ad en anden Vej end den simple, østerfra gennem Limfjorden. Vi blive imidlertid ikke staaende ved dette Hovedmoment. Ministeriet er ikke fornøiet med at faae frie Hænder til at skaffe en saadan Bane i den Retning og under de Hovedbetingelser, det forlanger, men det skyder Friheden fra sig til at kunne bøie mere mod Vest, til f. Ex. at kunne søge hen til Silkeborg for at tilfredsstille den store Fyde af Landets Afsløbssteder, der ligge mellem Silkeborg og Ringkjøbing, nemlig Herning og Gjelleruplund, hvor der er store Strækninger af hyperlige Enge og Jorder, som ere i god Opdyrkning. Den Deel af Landet, som maaestee er i størst Udsvikling, nærme vi os ikke, vi ville ikke engang have Frihed dertil, men vi ville derimod for en tvivlsom Fordeels Skyld tvinges til at komme hen til et enkelt Sted, som der allerede deels ved Canaliseringen af Gudena, deels ved Understøttelse paa forskellige andre Maader er sørget for, og som saa at sige ligger udenfor den Retning, man naturligt skulde bevæge sig i for at søge sit Hovedsformaal. Alt, hvad jeg foreslaaer, er at lade Regjeringen være fri i denne Henseende, ikke at binde den med Hensyn til Bestbanen, den Bane, som kommer fra Aarhus, det vil sige, fra Kjøbenhavn over Korsør og gaaer til et hvilket som helst Punkt, som nu er benævnt i Vest; vi skulle, siger jeg, binde den til saa saa Punkter som muligt, og ikke lade os friste til at binde Ministeriet til et Punkt, som i ingen Henseende hænger sammen med denne Banes Retning, og det er det, jeg vil give Thinget Anledning til ved at bortstemme dette Punkt som en tvungen Betingelse. Lad det være Ministerens eller Regjeringens egen Sag, thi Ministeren er ikke ene herom, lad det være Kongens og Ministeriets Sag i Fælledsskab at bestemme, hvilke Punkter der skulle søges for at komme fra Aarhus vestpaa; lad der være Frihed i saa Henseende, lad os ikke unødvendigt binde Nogens Hænder i denne Sag, for at Ingen, naar Loven er kommen herfra, med Loven i Haanden skal kunne stille sig frem i